FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

fremsat den 7. juni 2001 [1]

1. Kommissionen har anlagt den foreliggende traktatbrudssag mod Storhertugdømmet Luxembourg, fordi Storhertugdømmet ikke rettidigt har gennemført Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [2].

2. I henhold til artikel 32, stk. 1, første afsnit, i direktiv 95/46 skulle medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest tre år efter dets vedtagelse. På det relevante tidspunkt, dvs. den 24. oktober 1998, havde den luxembourgske regering ikke underrettet Kommissionen om, med hvilke bestemmelser direktivet var gennemført. Kommissionen indledte herefter traktatbrudsproceduren med en åbningsskrivelse af 18. december 1998. Åbningsskrivelsen blev ikke besvaret. Kommissionen fremsatte derfor den 26. august 1999 en begrundet udtalelse over for Storhertugdømmet Luxembourg. Udtalelsen indeholdt en tidsfrist på to måneder. I skrivelse af 27. oktober 1999 henviste den luxembourgske regering til, at lovgivningsproceduren var i gang, men at den på grund af regeringsskiftet i 1999 var blevet forsinket.

3. Ved stævning af 5. december 2000, indleveret til Domstolens Justitskontor den 7. december 2000, anlagde Kommissionen sag som følge af, at direktiv 95/46 ikke var blevet gennemført rettidigt.

4. Den luxembourgske regering har anført, at lovgivningsproceduren endnu ikke er afsluttet. Forsinkelsen beror på den nye kompetencefordeling mellem ministerierne efter regeringsskiftet i 1999.

5. Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1) Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forplig-

1 — Originalsprog: tysk.
2 — EFT L 281, s. 31.

telser i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, herunder om eventuelle sanktioner.

2) Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

6. Den luxembourgske regering har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

subsidiært:

— Sagen udsættes.

7. Det fremgår af fast retspraksis [3], at det relevante tidspunkt for spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger traktatbrud, er udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist. Den tomånedersfrist, der er fastsat i den begrundede udtalelse af 26. august 1999, løber fra meddelelsen af udtalelsen. Fristen udløb uden, at den luxembourgske regering havde efterkommet Kommissionens krav.

8. Det fremgår ligeledes af fast retspraksis [4], at praksis eller forhold i medlemsstatens interne retsorden ikke kan begrunde, at medlemsstaten ikke overholder forpligtelser og frister, der er fastsat i EF-direktiver, heller ikke en forsinket gennemførelse af et direktiv. Da det således må antages, at direktiv 95/46 ved udløbet af den frist, der var fastsat i den begrundede udtalelse, endnu ikke var gennemført i medlemsstatens interne retsorden, foreslår jeg, at Storhertugdømmet Luxembourg dømmes i henhold til Kommissionens påstande.

9. Afgørelsen om sagens omkostninger følger af procesreglementets artikel 69, stk. 2.

3 — Jf. dom af 30.11.2000, sag C-384/99, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 10633, præmis 16.

4 — Jf. dom af 2.8.1993, sag C-303/92, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. I, s. 4739, præmis 9, og af 12.2.1998, sag C-139/97, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 605, præmis 11.

Forslag til afgørelse

10. Jeg foreslår herefter Domstolen at træffe følgende afgørelse:

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, herunder om eventuelle sanktioner.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.